

Một hôm một người đàn ông trông thấy một bà lão với chiếc xe bọ ‘pan’ đậu bên đường. Tuy trời đã sấm sét anh vẫn có thể thấy bà đang cần giúp đỡ. Vì thế anh lái xe tiếp vào lề đường phía trước chiếc xe Mercedes của bà rồi bước xuống xe. Chiếc xe Pontiac của anh vẫn nổ máy khi anh tiến đến trước mặt bà. Dù anh thấy cần giúp bà lão với tình hình lo ngại. Trước đó khoảng một tiếng đồng hồ không một ai dừng xe lại để giúp bà. Người đàn ông này liệu có thể hăm hở bà không? Trông ông không an toàn cho bà vì ông nhìn có vẻ nghèo và đói.

Người đàn ông đã có thể nhận ra nếu sẽ hỏi của bà có đang đứng bên ngoài chiếc xe giữa trời lạnh. Anh biết cảm giác lo sợ của bà như thế nào rồi. Cái run đó, nếu lo sợ trong lòng đó mới là lý do để nó thành hình trong ta. Anh nói:

- “Tôi đến đây là để giúp bà thôi. Bà nên vào trong xe ngồi chờ cho ấm áp? Luôn luôn, tôi sẽ giúp thiêu tôi tên là Bryan Anderson.”

Thật ra thì xe của bà chỉ có một vấn đề là một bánh bị xẹp thôi nhưng đối với một bà già thì nó cũng đủ gây phiền não rồi. Bryan bước xuống phía dưới gầm xe tìm một chỗ để con đỡ vào và lấy bộ trụ y da chờ khắp người bàn tay một hai lần gì đó.

Chỉ ng bao lâu anh đã thay đổi chiếc bánh xe. Nhưng anh bị dẫm bẹp và hai bàn tay bị đau xót.

Trong khi anh đang sửa chữa chiếc bánh xe, bà bước xuống của khách và bắt đầu nói chuyện với anh. Bà cho anh biết bà từ St. Louis đến và chờ đợi đi đến một điểm dừng. Bà không thể cảm nhận được vì vì anh đến giúp đỡ cho bà. Bryan chờ đợi trong lúc anh đóng nắp thùng xe của bà lại. Bà cảm ơn bà phải trả cho anh bao nhiêu tiền. Bryan chưa hề nghĩ đến hai lần là số tiền của anh, đây không phải là nghề của anh. Anh chỉ là giúp người đang cần được giúp đỡ và Chúa, Phật biết đã có một nhu cầu người trong quá khứ ra tay giúp anh. Anh đã sống cả đời mình như thế đó, và chưa bao giờ anh nghĩ sẽ làm chuyện người khác làm.

Anh nói với bà rằng: nếu bà thật sự muốn trả ơn cho anh thì lần khác khi bà biết ai cần được giúp đỡ thì bà có thể cho người ấy số giúp đỡ của bà, và Bryan nói thêm: “Và hãy nghĩ đến tôi...”

Anh chỉ cho bà xem máy và lái xe đi thì anh mới bắt đầu đi về. Hôm nay là một ngày ấm áp và lạnh lẽo như ông anh lại cảm thấy thoải mái khi lái xe về nhà và biết một trong hoàng hôn.

Chy đợc vài đm trên con l bà c trông th y m t ti m ăn nh . Bà ghé l i đ tìm cái gì đ ăn và đ đ l nh ph n nào trợ c khi bà đi đợ n đợ ng chót đ v nhà. Đó là m t nhà hàng ăn trông có v không đợ c thanh l ch. Bên ngoài là hai b m xăng cũ k . C nh v t r t xa l v i bà. Ch h u bàn bợ c qua ch bà ng i mang theo m t khăn s ch đ bà lau tóc t. Ch m m cợ i vui v v i bà dù ph i đợ ng su t ngày đ ti p khách. Bà c đ ý th y ch h u bàn này đang mang thai kho ng tám tháng gì đó nh ng đợ i cái nhìn c a bà, bà th y ch không bao gi l s cẩng th ng hay đau nh c mà làm ch thay đ i thái đ .

Bà c th c m c không hi u: t i sao khi cho, m t ngợ i dù có ít, l i cho m t ngợ i l m t r t nhi u. R i bà l i ch t nh đợ n anh chàng tên Bryan h i năy.

Sau khi bà ăn xong, bà tr bợ ng t gi y b c m t trăm đô-la. Ch h u bàn mau m n đi l y ti n đ th i l i t b c m t trăm c a bà c nh ng bà c đã c ý nhanh chân bợ c ra kh i c a r i. Lúc ch h u bàn quay tr l i thì bà c đã đi m t. Ch h u bàn th c m c không bi t bà c kia có th đi đâu. Khi đ ý trên bàn ch th y có dòng ch v i t lên chi c khăn gi y lau mi ng.

Nợ c m t vòng quanh khi ch đợ c dòng ch mà bà c v i t:
- “Cô s không n t i gì c . Tôi cũng đã v vào tình c nh thi u th n gi ng nh cô. Có ai đó đã m t l n giúp tôi gi ng nh bây gi tôi đang giúp cô. N u cô th c s nghĩ r ng mu n tr n l i cho tôi thì đây là đ i u cô nên làm: Đợ ng đợ cho chu i tình thợ ng này k t thúc n i cô.”

Bên đợ i t m khăn gi y lau mi ng bà c còn lót t ng thêm b n t gi y b c 100 đô-la.

Th t ra, có nh ng bàn ăn c n lau đ n, nh ng h đợ ng c n đ đ y, và nh ng khách hàng đợ ph c v nh ng ch h u bàn đã hoàn t t v i c y đ s a so n cho qua ngày mai.

T i hôm đó khi ch đi làm v và leo lên giợ ng n m thì ch v n còn nghĩ v s ti n và nh ng gì bà c đã v i t cho. Làm th nào bà c đã bi t ch và ch ng c a ch c n s ti n y? V i s sanh n đợ a bé vào tháng t i, đ i u y s là khó khăn....

Ch bi t ch ng ch lo l ng đợ n m c nào, và trong lúc anh ta n m ng c nh ch , ch cho anh m t cái hôn nh và thì thảo bên tai anh:

Nhân nào quí ngy

Tác Giả: 3G McKeno luom-lat tren Internet
Thứ Hai, 28 Tháng 12 Năm 2009 22:59

- ‘Mĩ chuyñ n sñ tñ t đñ p cñ . Em thññ ng anh, Bryan Anderson, ñ.’

Có mñ t cñ ngñ “NHÂN NÀO QUÍ NGY”. Hôm nay tôi gñ i bñ n câu chuyñ n này, và tôi yêu cñ u bñ n chuyñ n tiñ p nó. Hãy đñ cho ngñ n đèn này chiñ u sáng. Đñ ng xóa nó, đñ ng gñ i nó trñ lñ i. Chñ vì c chuyñ n câu chuyñ n này đñ n mñ t ngññ i bñ n. Nhñ ng ngññ i bñ n tñ t, giñ ng nhñ nhñ ng vì sao.... Bñ n không luôn luôn trông thñ y hñ , nhñ ng bñ n biñ t hñ luôn luôn có mñ t ñ đó.

3G McKeno luom-lat tren Internet